Η Κρυμμένη Ιστορία του Στίχου Σαράντα - Αριθμός Έξι

Ένδεκα

Jeff Pippenger
2026-04-02

Καθώς αναλαμβάνουμε τη μελέτη της κρυμμένης ιστορίας, θα εξετάσουμε τόσο την εσωτερική όσο και την εξωτερική γραμμή προφητείας, οι οποίες τώρα γίνονται κατανοητές ως ευθυγραμμισμένες με την ιστορία από τον καιρό του τέλους του εδαφίου σαράντα έως τον νόμο της Κυριακής του εδαφίου σαράντα ένα. Η εσωτερική γραμμή αυτής της προφητικής ιστορίας σηματοδοτείται από το βιβλίο της Αποκάλυψης, στο κεφάλαιο ένδεκα και εδάφιο ένδεκα. Η εξωτερική γραμμή σηματοδοτείται από το βιβλίο του Δανιήλ, στο κεφάλαιο ένδεκα, εδάφιο ένδεκα. Η εξωτερική γραμμή του Δανιήλ 11—εδάφιο 11 έφθασε στην ιστορία το 2014, και η εσωτερική γραμμή της Αποκάλυψης 11—εδάφιο 11 έφθασε στην ιστορία στις 31 Δεκεμβρίου 2023. Η εξωτερική γραμμή αντιπροσωπεύει το Ρεπουμπλικανικό κέρας του θηρίου της γης και η εσωτερική γραμμή αντιπροσωπεύει το Προτεσταντικό κέρας του θηρίου της γης.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες

Το βιβλίο της Αποκάλυψης προσδιορίζει ένα κύριο έθνος ως το υποκείμενο των εσχάτων ημερών. Το έθνος αυτό είναι το θηρίο της γης, το οποίο εξαναγκάζει ολόκληρο τον κόσμο να προσκυνήσει το παπικό θηρίο της θαλάσσης. Το βιβλίο της Αποκάλυψης προσδιορίζει ένα κύριο έθνος, μία συνομοσπονδία δέκα εθνών και μία πλαστή εκκλησία. Το έθνος είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, το θηρίο της γης του δεκάτου τρίτου κεφαλαίου· η πλαστή εκκλησία είναι το θηρίο της θαλάσσης του δεκάτου τρίτου κεφαλαίου· και η βιβλική συνομοσπονδία του κακού των δέκα βασιλέων είναι τα Ηνωμένα Έθνη. Αυτές οι τρεις δυνάμεις, που παριστάνονται ως ο δράκων, το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης στην Αποκάλυψη δεκάξι, οδηγούν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα.

Καθένα από αυτά ταυτοποιείται στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφια σαράντα έως σαράντα πέντε, όπου η παραχαραγμένη εκκλησία έρχεται στο τέλος της ανάμεσα στις θάλασσες και στο ένδοξο άγιο όρος, στο εδάφιο σαράντα πέντε, πράγμα που γεωγραφικά αντιστοιχεί στον Αρμαγεδδώνα της Αποκάλυψης. Το εδάφιο σαράντα αρχίζει το 1798, όταν το θηρίο της θαλάσσης, δηλαδή η παραχαραγμένη εκκλησία, έλαβε θανατηφόρο πλήγμα, και το χωρίο τελειώνει με εκείνο το αναστημένο θηρίο της θαλάσσης, που είναι η πόρνη της Αποκάλυψης δεκαεπτά, να πεθαίνει για δεύτερη φορά, ολοκληρώνοντας έτσι το χωρίο ακριβώς εκεί όπου άρχισε. Το πρωτεύον έθνος τόσο στο βιβλίο της Αποκάλυψης όσο και στο βιβλίο του Δανιήλ είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, το θηρίο της γης του δέκατου τρίτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, του κεφαλαίου της αποστασίας. Το θηρίο της γης είναι επίσης ο ψευδοπροφήτης στο δέκατο έκτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, και στο εδάφιο σαράντα του Δανιήλ ένδεκα είναι τα άρματα, τα πλοία και οι ιππείς.

Οι μισές αλήθειες δεν είναι καθόλου αλήθεια

Το έθνος που αποτελεί το θέμα τόσο του Δανιήλ όσο και της Αποκάλυψης στις έσχατες ημέρες είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, και το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ αρχίζει με το να προσδιορίζει συγκεκριμένα τον τελευταίο πρόεδρο αυτού του έθνους. Αυτή η αλήθεια είναι ένα εδραιωμένο βιβλικό γεγονός, το οποίο οι Λαοδικείς Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας απορρίπτουν, κρυπτόμενοι πίσω από μία ημι-αλήθεια. Η ημι-αλήθεια πίσω από την οποία κρύβονται επάνω σε αυτό το ζήτημα είναι η συμφωνία τους ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι τόσο το θηρίο που αναβαίνει από τη γη της Αποκάλυψης δεκατρία όσο και ο ψευδοπροφήτης του δεκάτου έκτου κεφαλαίου· εντούτοις, αρνούνται να δουν ότι ο Donald Trump είναι πρωτεύον θέμα της βιβλικής προφητείας στις έσχατες ημέρες. Ο Θεός ουδέποτε μεταβάλλεται, και όταν αλληλεπιδρούσε με την Αίγυπτο, ο Φαραώ ήταν πρωτεύον θέμα της προφητικής ιστορίας· κατόπιν, με τη Βαβυλώνα, ο Ναβουχοδονόσορ και ο Βαλτάσαρ κατονομάζονται. Ο Κύρος κατονομάσθηκε. Ο Δαρείος κατονομάσθηκε. Η Αγία Γραφή προσδιορίζει συγκεκριμένα τον τελευταίο άρχοντα του θηρίου της γης, και αυτό δεν είναι μία περιστασιακή αναφορά. Ο Αντβεντισμός γνωρίζει ποια είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες στην προφητεία του τέλους, αλλά δεν δύναται να διακρίνει ότι ο Θεός απευθύνεται τόσο στο έθνος όσο και στον ηγέτη του σε κάθε προφητικό σενάριο, και όλες εκείνες οι προηγούμενες ιερές ιστορίες απεικονίζουν τις έσχατες ημέρες.

Τρομπέτα στο Τελικό Όραμα

Ο Ντόναλντ Τραμπ είναι το πρώτο υποκείμενο στο τελικό όραμα του Δανιήλ, το οποίο αποτελεί την κορύφωση όλων των προφητικών οραμάτων, όχι απλώς στο βιβλίο του Δανιήλ, αλλά σε ολόκληρη τη Βίβλο.

Το θέμα του τελευταίου οράματος της προφητικής ιστορίας μέσα στον Λόγο του Θεού είναι ο Ντόναλντ Τραμπ. Αυτός είναι το σύμβολο που προσδιορίζει τα βήματα της εξωτερικής έσχατης προφητείας της κεκρυμμένης ιστορίας του εδαφίου σαράντα. Είναι επίσης ο σύνδεσμος που προσδιορίζει και εδραιώνει την εσωτερική γραμμή των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες είναι το Προτεσταντικό κέρας επάνω στο θηρίο της γης της Αποκάλυψης δεκατρία, και ο Ντόναλντ Τραμπ αντιπροσωπεύει το Ρεπουμπλικανικό κέρας του ίδιου θηρίου. Το θηρίο είναι το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών, όπως αντιπροσωπεύεται από τη συνταγματική ρεπουμπλικανική κυβέρνηση, η οποία αρχικά έθεσε έναν διαχωρισμό μεταξύ των δύο κεράτων, αλλά τελικώς ενώνει τα κέρατα σε μια εικόνα του παπικού θαλάσσιου θηρίου.

Η αδελφή White επανειλημμένως παραλληλίζει τη χρυσή εικόνα του τρίτου κεφαλαίου του Δανιήλ με τον νόμο της Κυριακής των εσχάτων ημερών· λοιπόν, ποιον αντιπροσωπεύει ο Ναβουχοδονόσορ; Ο Αντβεντισμός θα σας πληροφορήσει ότι είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, το θηρίο που αναβαίνει από τη γη του δέκατου τρίτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, πράγμα που ισοδυναμεί με τον προσδιορισμό ότι ήταν η Βαβυλώνα εκείνη που έριξε τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγώ στη φωτιά. Ο Ναβουχοδονόσορ είναι εκείνος τον οποίο η Αγία Γραφή προσδιορίζει ως υπεύθυνο κατά τον νόμο της Κυριακής· λοιπόν, ποιος είναι ο Ναβουχοδονόσορ, αν δεν είναι ο πρόεδρος που κυβερνά όταν φθάσει ο επικείμενος νόμος της Κυριακής;

Τρία

Το τελευταίο όραμα του Δανιήλ, το οποίο είναι το όραμα του ποταμού Χιδδέκελ, διαιρείται σε τρία κεφάλαια, καθένα από τα οποία αντιστοιχεί στα χαρακτηριστικά των τριών αγγέλων της Αποκαλύψεως δεκατέσσερα. Τα τρία κεφάλαια αντιπροσωπεύουν τον πρώτο, τον δεύτερο και τον τρίτο άγγελο, αλλά αντιπροσωπεύουν επίσης και το τελευταίο μήνυμα του Δανιήλ. Το πρώτο του μήνυμα του πρώτου κεφαλαίου αντιπροσωπεύει επίσης τους τρεις αγγέλους της Αποκαλύψεως δεκατέσσερα, και έτσι η σφραγίδα του Άλφα και του Ωμέγα τίθεται επάνω στο πρώτο κεφάλαιο και στο όραμα του ποταμού Χιδδέκελ.

Η τελευταία όραση του Δανιήλ τοποθετείται επάνω στο πλαίσιο της εβραϊκής λέξεως «αλήθεια», η οποία αποτελείται από το πρώτο, το δέκατο τρίτο και το τελευταίο, το εικοστό δεύτερο, γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου. Το δέκατο κεφάλαιο προσδιορίζει τον Δανιήλ ως σπουδαστή της προφητείας, ο οποίος μεταμορφώνεται από Λαοδικέα σε Φιλαδελφέα κατά την εικοστή δεύτερη ημέρα. Κατόπιν ο Δανιήλ ενδυναμώνεται ώστε να κατανοήσει την αποσφραγισμένη αύξηση της γνώσεως που παριστάνεται στο δωδέκατο κεφάλαιο. Το πρώτο και το τελευταίο κεφάλαιο της οράσεως προσδιορίζουν τον Δανιήλ ως σύμβολο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι είναι γνήσιοι σπουδαστές της προφητείας.

> «Όποια κι αν είναι η διανοητική πρόοδος του ανθρώπου, ας μη διανοηθεί ούτε για μια στιγμή ότι δεν υπάρχει ανάγκη επιμελούς και συνεχούς έρευνας των Γραφών για μεγαλύτερο φως. Ως λαός καλούμαστε, ο καθένας μας προσωπικά, να είμαστε σπουδαστές της προφητείας». Testimonies, τόμος 5, σ. 708.

Το πρώτο κεφάλαιο προσδιορίζει τις ίδιες αλήθειες με το όραμα του ποταμού Χιδδεκέλ, και το πρώτο κεφάλαιο του οράματος του ποταμού Χιδδεκέλ προσδιορίζει την ίδια αλήθεια με το τρίτο και τελευταίο του κεφάλαιο. Το βιβλίο του Δανιήλ φέρει την υπογραφή του Άλφα και του Ωμέγα, διότι το πρώτο κεφάλαιο προσδιορίζει την τριπλή διαδικασία δοκιμασίας του αιωνίου ευαγγελίου, και το ίδιο πράττει και το δωδέκατο κεφάλαιο. Έπειτα, μέσα στα τρία κεφάλαια που συγκροτούν το τελικό όραμα του Δανιήλ, το πρώτο κεφάλαιο είναι το άλφα και το τρίτο κεφάλαιο είναι το ωμέγα. Αυτό εναρμονίζεται με την πρώτη δοκιμασία του Δανιήλ σχετικά με το ποια τροφή έπρεπε να φάγει, και με την τρίτη και τελική του δοκιμασία, όταν εκρίθη από τον Ναβουχοδονόσορ έπειτα από τρία έτη. Η άλφα δοκιμασία του πρώτου κεφαλαίου του Δανιήλ αφορούσε τη μεθοδολογία της μελέτης της Βίβλου, όπως αυτή παριστάνεται με τη βρώση είτε της βαβυλωνιακής τροφής είτε της χορτοφαγικής τροφής.

Η πιστότητα του Δανιήλ στη μεθοδολογία του «γραμμή επί γραμμήν» επέτρεψε να ευρεθεί ότι, «εν παντί πράγματι σοφίας και συνέσεως, περί των οποίων ο βασιλεύς ηρώτησεν αυτούς, εύρεν αυτούς δεκαπλασίως ανωτέρους πάντων των μάγων και αστρολόγων, των εν πάση τη βασιλεία αυτού». Στο ωμέγα, στο δωδέκατο κεφάλαιο, είναι οι σοφοί εκείνοι που κατανοούν όλα τα ζητήματα σοφίας, τα οποία αυξάνονται όταν ο προφητικός Λόγος αποσφραγίζεται. Το δωδέκατο κεφάλαιο είναι το ωμέγα του πρώτου κεφαλαίου, και είναι επίσης το ωμέγα του δεκάτου κεφαλαίου, του άλφα της οράσεως του Χιδδεκέλ. Σε εκείνο το άλφα, το δέκατο κεφάλαιο, ο Δανιήλ κατασταλάζει στην πνευματική εμπειρία, σε αντιστοιχία με τους σοφούς που κατασταλάζουν στη διανοητική εμπειρία στο δωδέκατο κεφάλαιο. Το πρώτο κεφάλαιο υπογραμμίζει ότι είναι η μεθοδολογία της βιβλικής μελέτης εκείνη που επιτρέπει στον σπουδαστή της προφητείας να κατασταλάξει στην

αλήθεια τόσο πνευματικώς όσο και διανοητικώς, ώστε να σφραγισθεί.

Εκπροσωπώντας τους γνήσιους σπουδαστές της προφητείας στις έσχατες ημέρες, ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι είναι οι σοφοί, οι οποίοι όχι μόνον κατανοούν την αύξηση της γνώσεως που αποσφραγίζεται κατά τον καιρό του τέλους το 1989, αλλά κατανοούν επίσης και την αύξηση της γνώσεως κατά την 11η Σεπτεμβρίου. Τελικώς, κατανοούν την αποσφραγισμένη αύξηση της γνώσεως στις 31 Δεκεμβρίου 2023.

Καθώς επιδιώκουν το προφητικό φως του Θεού, μεταβάλλονται από το Λαοδικείο κίνημα των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων στο Φιλαδελφικό κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Όταν επέλθει η μεταβολή, χωρίζονται από εκείνους που έφυγαν από το όραμα του looking glass.

Μήνυμα της Ανθρώπινης Εξέγερσης

Τα κεφάλαια δέκα και δώδεκα αναφέρονται στους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, διότι αποτελούν το πρώτο και το τρίτο βήμα στο πλαίσιο της αλήθειας. Αφού ενδυναμωθούν μέσω της εσωτερικής εμπειρίας του οράματος του κατόπτρου του δεκάτου κεφαλαίου, μαζί με το να φωτισθούν από την αποσφραγισμένη κατανόηση του Δανιήλ δώδεκα, πρόκειται να διακηρύξουν το μήνυμα της ανθρώπινης ανταρσίας. Το μήνυμα της ανθρώπινης ανταρσίας παριστάνεται από τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης, και το μήνυμα της ανταρσίας τοποθετείται μέσα στο προφητικό πλαίσιο των βασιλείων της βιβλικής προφητείας που εκτίθεται στον Δανιήλ. Ο προφητικός συμβολισμός της μαρτυρίας της ανθρώπινης ανταρσίας μέσα στο βιβλίο του Δανιήλ εκπροσωπείται πλήρως στο ενδέκατο κεφάλαιο. Το ενδέκατο κεφάλαιο είναι μια ιστορία που αρχίζει με το τέλος της Βαβυλώνας και την αρχή των Μήδων και Περσών. Επομένως, αρχίζει με τη θανατηφόρο πληγή της Βαβυλώνας, η οποία προτυπώνει τη θανατηφόρο πληγή του παπισμού το 1798. Όταν η θανατηφόρος πληγή του παπισμού θεραπευθεί στον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, αυτή καθίσταται η κεφαλή της τριπλής ένωσης του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη. Τότε είναι η γυναίκα που κάθεται επάνω στο θηρίο στην Αποκάλυψη δεκαεπτά, και επάνω στο μέτωπό της εκείνης της γυναίκας είναι γραμμένο: Βαβυλών η Μεγάλη. Στον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής θεραπεύεται η θανατηφόρος πληγή τόσο της Βαβυλώνας όσο και του παπισμού.

Η ανθρώπινη ανταρσία, όπως παριστάνεται από την εποχή της Βαβυλώνας έως το τέλος του κόσμου, αποτελεί το πλαίσιο του βιβλίου του Δανιήλ, και το ενδέκατο κεφάλαιο είναι το εξωτερικό προφητικό μήνυμα που χρονικογραφεί εκείνη την ανταρσία των εσχάτων ημερών. Αυτή η μαρτυρία της ανταρσίας, η οποία βρίσκεται στο ενδέκατο κεφάλαιο, εναρμονίζεται με και εντός των τελευταίων έξι εδαφίων του κεφαλαίου. Τα τελευταία έξι εδάφια είναι το μήνυμα της ανθρώπινης ανταρσίας, και αυτά τα τελευταία έξι εδάφια παριστάνονται με και εντός της κεκρυμμένης ιστορίας του εδαφίου σαράντα. Έτσι, το βιβλίο του Δανιήλ συμπτύσσεται σε ένα κεφάλαιο, το οποίο με τη σειρά του συμπτύσσεται σε έξι εδάφια αυτού ακριβώς του κεφαλαίου, το οποίο με τη σειρά του συμπτύσσεται στην κεκρυμμένη ιστορία του τελευταίου ημίσεος ενός εδαφίου.

Το ενδέκατο κεφάλαιο αντιπροσωπεύει το δέκατο τρίτο γράμμα, το οποίο προηγείται από το πρώτο και ακολουθείται από το τελευταίο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου, και το πρώτο και το τελευταίο είναι πάντοτε τα ίδια. Το πρώτο κεφάλαιο προσδιορίζει τους σοφούς ως χωριζομένους από τους μωρούς κατά το όραμα του κατόπτρου, και το τελευταίο κεφάλαιο προσδιορίζει τους σοφούς ως χωριζομένους από τους μωρούς κατά την αποσφράγιση. Η Έμπνευση μάς πληροφορεί ότι η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι ένα «εδραίωμα στην αλήθεια, τόσο διανοητικώς όσο και πνευματικώς». Το δέκατο κεφάλαιο προσδιορίζει τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων πνευματικώς, και το δωδέκατο κεφάλαιο παρουσιάζει τη διανοητική διάσταση. Το δέκατο κεφάλαιο προσδιορίζει τρία αγγίγματα και τρεις αλληλεπιδράσεις με ουράνια όντα. Το δωδέκατο κεφάλαιο προσδιορίζει έναν τριπλό εξαγνισμό των σοφών, ο οποίος επιτελείται διά της αυξήσεως της διανοητικής προφητικής αλήθειας ως «καθαρισμένοι, λευκανθέντες και δοκιμασμένοι». Όπως ακριβώς το δέκατο κεφάλαιο έχει δύο σύμβολα του τρία, με τα τρία αγγίγματα και τις τρεις ουράνιες συναντήσεις, έτσι και το δωδέκατο κεφάλαιο έχει την τριμερή διαδικασία δοκιμασίας, καθώς επίσης και τρεις προφητείες χρόνου.

Αι τρεις ουράνιες συναντήσεις του δεκάτου κεφαλαίου φέρουν την υπογραφή της αληθείας, διότι το πρώτο και το τελευταίο ουράνιο ον που ήλθε σε επαφή με τον Δανιήλ ήταν ο άγγελος Γαβριήλ, και το ενδιάμεσο ον ήταν ο Μιχαήλ. Τρεις άγγελοι, αλλά ο Χριστός ήταν ο άγγελος στο δεύτερο στάδιο. Τα τρία αγγίγματα αντιπροσωπεύουν μία προοδευτική τριμερῆ ενδυνάμωση του Δανιήλ. Μέσα στο απόσπασμα ο Δανιήλ προσδιορίζει τρεις φορές το όραμα του looking glass, και, πράττοντας τούτο, τοποθετεί τα τρία οράματα του looking glass μέσα σε επτά αναφορές του οράματος mareh στο δέκατο κεφάλαιο. Δύο φορές η εβραϊκή λέξη mareh μεταφράζεται ως «όψη», και δύο φορές ως «όραμα», και άλλες τρεις φορές μεταφράζεται ως «όραμα». Οι «άλλες τρεις φορές» δεν είναι mareh· είναι η θηλυκή μορφή του mareh, η οποία είναι marah. Το δέκατο κεφάλαιο έχει τρία αγγίγματα προοδευτικής ενδυνάμωσης, τρεις ουράνιες συναντήσεις που φέρουν την υπογραφή της αληθείας και τρία οράματα του looking glass τα οποία αποτελούν μέρος επτά αναφορών στην εμφάνιση του Χριστού.

Εμφάνιση

Οι δύο φορές που το mareh μεταφράζεται ως «εμφάνιση» αντιστοιχούν στις δύο φορές που μεταφράζεται ως «όραση». Μαζί προσδιορίζουν τον Χριστό ως σύμβολο που εμφανίζεται ως οδόσημο στην προφητική ιστορία. Στο δέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, ένας άγγελος καταβαίνει και θέτει το ένα πόδι στη γη και το άλλο στη θάλασσα. Η αδελφή White μάς πληροφορεί ότι ο άγγελος ήταν «κανείς λιγότερο από τον Ιησού Χριστό». Ο άγγελος της Αποκάλυψης δέκα είναι η «εμφάνιση» του Χριστού στην προφητική ιστορία. Εμφανίζεται στο δέκατο τρίτο εδάφιο του όγδοου κεφαλαίου του Δανιήλ ως Palmoni, και από το πέμπτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης και εξής εμφανίζεται ως ο Λέων της φυλής του Ιούδα. Ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει εκείνους των εσχάτων ημερών οι οποίοι ακολουθούν τις προφητικές εμφανίσεις του Χριστού, όπου κι αν Αυτός πορεύεται. Αν είναι πιστοί ώστε να το πράξουν, οδηγούνται στο όραμα του looking glass, όπου οι άπιστοι τρέπονται σε φυγή.

Η τριπλή κάθαρση του δωδεκάτου κεφαλαίου, η οποία βασίζεται στην κατανόηση της γνώσεως που αυξάνεται όταν μια προφητεία αποσφραγίζεται, συνοδεύεται από τρεις «χρονοπροφητείες», οι

οποίες αντιπροσωπεύουν τρεις διακεκριμένες εκπληρώσεις για καθεμία από τις τρεις εδάφιες. Τα χίλια διακόσια εξήντα έτη του εδαφίου επτά, τα χίλια διακόσια ενενήντα έτη του εδαφίου ένδεκα και τα χίλια τριακόσια τριάντα πέντε έτη του εδαφίου δώδεκα προσδιορίζουν τρία εδάφια, καθένα από τα οποία περιέχει μια χρονοπροφητεία που εκπληρώθηκε στην ιστορία και, κατόπιν, αναγνωρίσθηκε από τους Μιλλερίτες ως ιστορική επιβεβαίωση του μηνύματος το οποίο εκήρυτταν. Η πρόβλεψη που περιέχεται στο εδάφιο, η ιστορική εκπλήρωση και η εφαρμογή αυτής της ιστορίας από τους Μιλλερίτες μαρτυρούν για την εκπλήρωση αυτών των τριών προφητειών στις έσχατες ημέρες. Πλην όμως, η εφαρμογή του χρόνου από τους Μιλλερίτες δεν είναι πλέον έγκυρη, επομένως οι χρονικές αναφορές στα εδάφια πρέπει να εφαρμόζονται ως σύμβολα και όχι ως χρόνος. Ο συμβολισμός θεμελιώνεται στα εδάφια μέσω της εφαρμογής του εδαφίου, της εκπληρώσεως του εδαφίου στην ιστορία και της παρουσίασης του μηνύματος από τους Μιλλερίτες.

Η χρονολογία της ανθρώπινης ανταρσίας στο ενδέκατο κεφάλαιο υφαίνεται με συνδέσμους, συνθήκες και διαθήκες. Οι ανθρώπινες διαθήκες που απεικονίζονται μέσα στην ιστορία του ενδεκάτου κεφαλαίου αντιπαραβάλλονται προς τη Θεία Διαθήκη.

> «Στις έσχατες ημέρες της ιστορίας αυτής της γης, η διαθήκη του Θεού με τον λαό Του που τηρεί τις εντολές Του πρόκειται να ανανεωθεί.» Review and Herald, 26 Φεβρουαρίου 1914.

Η Ρώμη θεμελιώνει ολόκληρο το όραμα, και όταν η παπική Ρώμη προσεγγίζεται για πρώτη φορά στο ενδέκατο κεφάλαιο, προσδιορίζεται ως «εκείνοι που εγκαταλείπουν την αγία διαθήκη». Η εσωτερική γραμμή στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, η οποία είναι επίσης η εσωτερική γραμμή μέσα στην κρυμμένη ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου, αντιπροσωπεύει εκείνους που εισέρχονται σε διαθήκη με τον Θεό κατά τις έσχατες ημέρες, και η εξωτερική γραμμή προσδιορίζει εκείνους που εγκαταλείπουν ακριβώς εκείνη τη διαθήκη. Προκειμένου να απεικονισθεί η τάξη εκείνων που δεν θα ωφεληθούν από την αύξηση της γνώσεως κατά τις έσχατες ημέρες, η εξωτερική τους ιστορία υφαίνεται επάνω στην προφητική κλωστή των παραβιασμένων ανθρωπίνων συνθηκών.

Υφασμένα στην εσωτερική γραμμή των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων υπάρχουν πολλαπλά σύμβολα και παραστάσεις της σχέσεως της διαθήκης του Θεού με τον λαό του υπολοίπου των εσχάτων ημερών. Το σύμβολο του αριθμού «ένδεκα» είναι μία από αυτές τις αλήθειες, και το γεγονός ότι το ενδέκατο εδάφιο του ενδεκάτου κεφαλαίου προσδιορίζει το εξωτερικό και το εσωτερικό όραμα των εσχάτων ημερών υπογραμμίζεται από το ότι ο Ησαΐας προσδιορίζει τον σκοπό και το έργο του λαού της διαθήκης του Θεού των εσχάτων ημερών στο ενδέκατο κεφάλαιο και στο ενδέκατο εδάφιο.

> Και θέλει συμβεί εν εκείνη τη ημέρα, ότι ο Κύριος θέλει εκτείνει πάλιν εκ δευτέρου την χείρα αυτού, διά να ανακτήσει το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον ήθελε μείνει, από της Ασσυρίας, και από της Αιγύπτου, και από της Παθρώς, και από της Χους, και από του Αιλάμ, και από της Σεναάρ, και από της Αιμάθ, και από των νήσων της θαλάσσης. Ησαΐας 11:11.

Η Διασπορά

Κατά τις έσχατες ημέρες, ο λαός του Θεού που θα αποτελεί το υπόλοιπο θα έχει διασκορπιστεί δύο φορές, έχοντας ανάγκη να συναχθεί. Το έβδομο εδάφιο του δωδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ προσδιορίζει μια διασπορά του λαού του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, παριστάνοντας έτσι τις χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες ως σύμβολο διασποράς.

> Και άκουσα τον άνδρα τον ενδεδυμένον λινά, ο οποίος ήτο επάνω εις τα ύδατα του ποταμού, όταν ύψωσε την δεξιάν αυτού χείρα και την αριστεράν αυτού χείρα προς τον ουρανόν, και ώμοσε εις εκείνον που ζη εις τους αιώνας ότι θέλει είσθαι διά καιρόν, καιρούς, και ήμισυ καιρού· και όταν τελειώσει να διασκορπίζει την δύναμιν του αγίου λαού, πάντα ταύτα θέλουσι τελειωθή. Δανιήλ 12:7.

Οι δύο μάρτυρες διεσκορπίσθησαν στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως αφού έδωσαν τη μαρτυρία τους.

> Και όταν τελειώσωσι την μαρτυρίαν αυτών, το θηρίον το αναβαίνον εκ της αβύσσου θέλει κάμει πόλεμον μετ' αυτών, και θέλει νικήσει αυτούς, και θανατώσει αυτούς. Και τα πτώματα αυτών θέλουσι κείσθαι εν τη πλατεία της μεγάλης πόλεως, ήτις πνευματικώς καλείται Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη. Και εκ των λαών και φυλών και γλωσσών και εθνών θέλουσι βλέπει τα πτώματα αυτών τρεις ημέρας και ήμισυ, και δεν θέλουσι συγχωρήσει να τεθώσι τα πτώματα αυτών εις μνήματα. Και οι κατοικούντες επί της γης θέλουσι χαρή επ' αυτοίς, και ευφρανθή, και θέλουσι πέμψει δώρα προς αλλήλους· διότι ούτοι οι δύο προφήται εβασάνιζον τους κατοικούντας επί της γης. Αποκάλυψις 11:7–10.

Στο επόμενο εδάφιο, το εδάφιο ένδεκα, οι δύο μάρτυρες ανασταίνονται από τον θάνατό τους στον δρόμο των Σοδόμων και της Αιγύπτου. Ο ίδιος αυτός θάνατος παρουσιάζεται από τον Ιεζεκιήλ ως κοιλάδα διάσπαρτων, νεκρών, ξηρών οστών. Οι δύο μάρτυρες αντιπροσωπεύουν τα Δημοκρατικό και Προτεσταντικό κέρατα, τα οποία φονεύθηκαν το 2020. Το Προτεσταντικό κέρας πέθανε με την ψευδή του πρόβλεψη της 18ης Ιουλίου 2020, και το Δημοκρατικό κέρας πέθανε με τις κλεμμένες εκλογές του 2020. Ο Ησαΐας προσδιορίζει ότι, όταν οι μάρτυρες ανασταίνονται, πράγμα το οποίο ο ίδιος προσδιορίζει ως σύναξη για δεύτερη φορά, οι μάρτυρες αυτοί καθίστανται το λάβαρο που συνάγει τους εργάτες της ενδεκάτης ώρας.

> Και εν εκείνη τη ημέρα θα υπάρξει ρίζα του Ιεσσαί, η οποία θα σταθεί ως λάβαρο των λαών· προς αυτήν θα προστρέξουν τα έθνη· και η ανάπαυσή του θα είναι ένδοξη. Και θα συμβεί εν εκείνη τη ημέρα, ότι ο Κύριος θα εκτείνει πάλιν τη χείρα αυτού, δια δευτέραν φοράν, για να ανακτήσει το υπόλοιπο του λαού αυτού, το οποίον θα έχει απομείνει, από την Ασσυρία, και από την Αίγυπτο, και από την Παθρώς, και από την Αιθιοπία, και από το Ελάμ, και από τη Σεναάρ, και από τη Χαμάθ, και από τας νήσους της θαλάσσης. Και θα υψώσει λάβαρο για τα έθνη, και θα συνάξει τους εξορίστους του Ισραήλ, και θα συγκεντρώσει τους διασκορπισμένους του Ιούδα από τα τέσσερα πέρατα της γης. Ησαΐας 11:10–12.

Όταν ο Κύριος εκτείνει το χέρι του εκ δευτέρου για να συνάξει, συναθροίζει «τους εκβεβλημένους του Ισραήλ». Οι «εκβεβλημένοι του Ισραήλ» καθίστανται το λάβαρο προς τα έθνη, και για τον λόγο αυτόν πρέπει να εκβληθούν προτού συναχθούν. Εκβλήθηκαν στην κοιλάδα των ξηρών οστών του Ιεζεκιήλ και, αφού εφονεύθησαν, κείτονταν στην πλατεία όπου και ο Κύριός μας εσταυρώθη, ενώ η άλλη τάξη εχαιρέκακε.

> Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, σεις οι τρέμοντες εις τον λόγον αυτού· οι αδελφοί σας, οι μισούντες σας, οι εκβάλλοντες σας ένεκεν του ονόματός μου, είπον, Ας δοξασθή ο Κύριος· αλλά αυτός θέλει φανή εις την χαράν σας, και εκείνοι θέλουσι καταισχυνθή. Ησαΐας 66:5.

Εκείνοι που τρέμουν ενώπιον του λόγου του Θεού εκβάλλονται από τους αδελφούς τους, οι οποίοι τους μίσησαν. Ο Ιερεμίας προσδιορίζει τι συμβαίνει στους αδελφούς που μίσησαν το λάβαρο.

> Διὰ τοῦτο, οὕτως λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ φέρω ἐπ᾽ αὐτοὺς κακόν, ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐκφύγουν· καὶ ἂν ἔτι βοήσουν πρὸς ἐμέ, δὲν θὰ εἰσακούσω αὐτούς. Ἱερεμίας 11:11.

Το πλαίσιο του ενδέκατου εδαφίου είναι η διαθήκη του Θεού, και όλοι οι προφήτες αναφέρονται στις έσχατες ημέρες· επομένως, η διαθήκη που συζητείται είναι η ανανέωση της διαθήκης με τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.

> Ο λόγος που ήλθε προς τον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας· Άκουσε τους λόγους αυτής της διαθήκης και μίλησε προς τους άνδρες του Ιούδα και προς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ· και πες προς αυτούς· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Επικατάρατος ο άνθρωπος που δεν υπακούει στους λόγους αυτής της διαθήκης, την οποία πρόσταξα στους πατέρες σας την ημέρα που τους έβγαλα από τη γη της Αιγύπτου, από την κάμινο του σιδήρου, λέγοντας· Υπακούστε στη φωνή μου και πράξτε σύμφωνα με όλα όσα σας προστάζω· και έτσι θα είστε λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός σας· ώστε να εκπληρώσω τον όρκο που ορκίσθηκα προς τους πατέρες σας, να τους δώσω γη που ρέει γάλα και μέλι, όπως είναι αυτή η ημέρα. Τότε αποκρίθηκα και είπα· Γένοιτο, Κύριε.
>
> Κατόπιν ο Κύριος μού είπε: Κήρυξον όλους αυτούς τους λόγους στις πόλεις του Ιούδα και στις οδούς της Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Ακούσατε τους λόγους αυτής της διαθήκης και πράξατέ τους. Διότι διαμαρτυρήθηκα εντόνως προς τους πατέρες σας από την ημέρα κατά την οποία τους ανέβασα από τη γη της Αιγύπτου έως αυτήν την ημέρα, εγειρόμενος πρωί και διαμαρτυρόμενος, λέγοντας: Υπακούσατε στη φωνή μου. Πλην όμως, δεν υπήκουσαν ούτε έτειναν το αυτί τους, αλλά περπάτησαν έκαστος κατά τη φαντασία της πονηρής καρδιάς τους· διά τούτο θα επιφέρω επ᾽ αυτούς όλους τους λόγους αυτής της διαθήκης, την οποία τους πρόσταξα να εκτελέσουν· αλλά δεν την εξετέλεσαν.
>
> Και ο Κύριος μού είπε: Συνωμοσία ευρέθη μεταξύ των ανδρών του Ιούδα και μεταξύ των κατοίκων της Ιερουσαλήμ. Επέστρεψαν εις τας ανομίας των προπατόρων αυτών, οι οποίοι ηρνήθησαν να ακούσουν τους λόγους μου· και επορεύθησαν οπίσω άλλων θεών διά να λατρεύουν αυτούς· ο οίκος του Ισραήλ και ο οίκος του Ιούδα παρέβησαν την διαθήκην μου, την οποίαν έκαμα μετά των πατέρων αυτών. Διά τούτο, ούτω λέγει ο Κύριος: Ιδού, θέλω επιφέρει επ᾽ αυτούς κακόν, από το οποίον δεν θέλουσι δυνηθή να εκφύγουν· και αν και θέλουσι βοήσει προς εμέ, δεν θέλω εισακούσει αυτών. Ιερεμίας 11:1–11.

Το θέμα της κρίσεως του Λαοδικειανού Αντβεντισμού της Εβδόμης Ημέρας, το οποίο προσδιορίζει ο Ιερεμίας, επαναλαμβάνεται από τον Ιεζεκιήλ στο ενδέκατο κεφάλαιο, ενδέκατο εδάφιο.

> Αὕτη ἡ πόλις δὲν θὰ εἶναι εἰς ἐσᾶς λέβης, οὐδὲ σεῖς θὰ εἶσθε τὸ κρέας ἐν μέσῳ αὐτῆς· ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραὴλ θὰ σᾶς κρίνω. Ἰεζεκιὴλ 11:11.

Η Έμπνευση ταυτοποιεί ευθέως τη σφράγιση του ένατου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ ως την ίδια ακριβώς σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων της Αποκάλυψης επτά. Το ενδέκατο εδάφιο του ενδέκατου κεφαλαίου αποτελεί απλώς τη συνέχεια της συνεχιζόμενης αφήγησης του Ιεζεκιήλ περί της κρίσεως επί της Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, την οποία η Αδελφή Ουάιτ προσδιορίζει ως την Ιερουσαλήμ του ένατου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ. Εκείνοι που δεν έλαβαν τη σφραγίδα κρίνονται και καταστρέφονται στο όραμα των κεφαλαίων εννέα έως ένδεκα.

Το όραμα του 9/11 στον Ιεζεκιήλ προσδιορίζει τους απίστους ως εκείνους που εξάγονται έξω από την Ιερουσαλήμ για να κριθούν, προσδιορίζοντας έτσι τον τελικό διαχωρισμό εκείνων που ομολογούν ότι αποτελούν την τελική εκκλησία η οποία απεικονίζεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης. Το σύμβολο του «ένδεκα, ένδεκα» είναι σύμβολο της διαθήκης στην οποία εισέρχονται με τον Θεό οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Όταν οι αριθμοί προστεθούν μεταξύ τους, αντιπροσωπεύουν το είκοσι δύο, το οποίο είναι το ένα δέκατο του διακοσίων είκοσι, ενός από τα σύμβολα του συνδυασμού της Θειότητας με την ανθρωπότητα.

Διακόσια είκοσι έτη μεταξύ του 677 και του 457 π.Χ. συνδέουν την προφητεία του Δανιήλ περί των δύο χιλιάδων τριακοσίων ημερών με τη χρονική προφητεία του Μωυσή περί επτά καιρών. Πολλά μπορούν να προσδιορισθούν στα διακόσια είκοσι έτη ως σύμβολο του έργου του εξιλασμού, το οποίο άρχισε όταν οι δύο αυτές προφητείες συνέπεσαν το 1844. Πολλά μπορούν να εκτεθούν ως προς ό,τι συμβολικώς παριστάνεται από τον αριθμό είκοσι δύο ως δεκάτη των διακοσίων είκοσι, όπως συμβαίνει και με τον αριθμό ένδεκα. Εκείνο που επιθυμώ να προσδιορίσω εδώ είναι η σχέση μεταξύ του ένδεκα και του είκοσι δύο.

Θα συνεχίσουμε αυτές τις σκέψεις στο επόμενο άρθρο.